

fosfor

HERVORMINGEN IN CUBA

DEKT DE VLAG
DE LADING NOG?

Edito

Beste lezer,

Al ruim drie jaar sluit Israël de Gazastrook hermetisch af van de rest van de wereld. Onder het mom van veiligheid wordt de toekomst van een volledige generatie gehypothekeerd.

De gevolgen van de Israëlische blokkade voor de ontwikkeling in Gaza zijn duidelijk zichtbaar: De scholingsgraad ligt zeer laag. In tegenstelling tot de meeste andere ontwikkelingslanden worden de huidige jongeren slechter geschoold dan hun ouders. Sinds de blokkade ging 95 procent van de private sector failliet. De werkloosheid stijgt en de economie ligt volledig plat. Het gevolg is dat de bevolking in Gaza alsmaar afhankelijker wordt van buitenlandse hulp. Het gebied gaat er dus niet op vooruit, maar zit in een negatieve spiraal. De

Verenigde Naties gebruiken zelfs een nieuw woord om het probleem te duiden: "de-development."

fos komt samen met andere organisaties al jaren op voor de mensenrechten in Palestina. Er is maar één remedie om de achteruitgang in ontwikkeling in Gaza tegen te houden: de blokkade moet stoppen!

Annuschka Vandewalle
Algemeen Secretaris
fos - socialistische solidariteit

INHOUD

FOCUS

Hervormingen in Cuba

p. 3 - 5

INTERVIEW

Cuba blijft een rood land

p. 6

IN BEWEGING

p. 7 - 8

NIEUWS UIT HET ZUIDEN

Gevangen in Gaza

p. 9 - 10

WERELDKUEN

Mojito

p. 10

SPOTS OP

Jonny Lampens

p. 11

Colofon

Samenstelling en (eind)redactie:

Lisa Develtere

Vormgeving: **sp.a** grafische dienst

Drukkerij: Druk in de Weer.

Gedrukt met vegetale inkt op 100%

gerecycleerd papier.

Met de medewerking van Tim Roosen,

Wim Leysen, Yves Van Gijssel, Pieter Fannes,

Sophie Drèze en Irina Meeusen

Alle foto's zijn © **fos**, tenzij anders

vermeld.

fosfor (m.&o.; g.mv., stofn.) [*<Lat. Phosphorus (Morgenster, Venus) < Gr. Phosphoros (lichtbrenger), licht ontvlambaar chemisch element dat in de natuur veelvuldig in verbinding met andere lichamen voorkomt*]

Wil je **fosfor** niet langer ontvangen? En het milieu en ons budget een plezier doen? Geef ons een seintje, en dan verwijderen wij u uit ons adressenbestand.

Grasmarkt 105 bus 46
1000 Brussel
tel. 02 552 03 00
fax 02 552 02 96
info@fos-socsol.be
www.fos-socsol.be
rek.nr 000-0000074-74

mijn gedacht ... mijn gedacht... mijn gedacht...

Stelling -->

"De economische maatregelen die Cuba momenteel treft, klinken in België heel kapitalistisch."

Het klopt dat Cuba enkele problemen heeft. Mensen aanzetten om te werken is goed, maar er moet voldoende werk zijn en ze moeten een degelijk loon krijgen. Het is niet gemakkelijk als je met je loon geen toegang hebt tot producten die in een andere munt betaald moeten worden. Maar laten we ook de economische en financiële blokkade van Cuba niet vergeten. Er zullen inderdaad veranderingen komen in Cuba, maar het land zal ook blijven investeren in een aantal belangrijke verworvenheden zoals de gezondheidszorg.

Paul Lootens,
Federaal Secretaris Algemene Centrale-ABVV

Er is geen sprake van een zwenking naar het kapitalisme. Cuba actualiseert het economische model, om het socialisme verder te verstevigen, aan de hand van de optimalisering van de beschikbare humane, financiële en materiële middelen. Het loon moet terug een middel worden om de efficiëntie van de arbeid te stimuleren en aan de persoonlijke behoeften van de arbeiders te voldoen. De sociale dienstverlening qua onderwijs, gezondheid en pensioenen en de internationale solidariteit en samenwerking blijven behouden. Algemene subsidies worden wel afgebouwd om ze naar de meest kwetsbare bevolkingsgroepen te kanaliseren.

Carlos De Dios Oquendo,
Nationaal Algemeen Secretaris van SNTC
(Cubaanse vakbond van de bouwvakkers)

Word fan van **fos**-socialistische solidariteit op www.facebook.com en zet de discussie verder!

HERVORMINGEN IN CUBA

Verhoogde welvaart door verhoogde productie

Cuba gaat economische hervormingen doorvoeren. Eind september lichtte de Cubaanse vakbondscentrale de langverwachte veranderingen in een brief aan alle werknemers van het land toe. Het bericht dat 500.000 personen de komende maanden naar ander werk zullen moeten uitkijken, ging meteen de wereld rond.

Wat is er aan de hand in hét socialistische land bij uitstek?

Een reportage van fos-medewerker Wim Leysens.

Misael Rodríguez van de vakbond SNTC van de bouwsector brengt me naar een bouwwerf in het toeristische paradijs Varadero. "Het is voor ons duidelijk dat wij de verworvenheden van de revolutie enkel kunnen veilig stellen, als wij erin slagen om onze economie sterker te maken," vertelt hij.

"Ons land moet te veel goederen invoeren en zelf voeren we te weinig uit. Daarom heeft de regering besloten dat investeringen die buitenlandse deviezen opbrengen, voorrang krijgen. Voor de mensen van de bouwsector wil dat zeggen dat de verdere uitbouw van de toeristische hotelinfrastructuur voorrang krijgt. Op deze werf bouwen we een complex dat onder andere 2.500 studio's,

sportaccommodatie en restaurants omvat."

In Varadero zijn meer dan 5.000 bouwvakkers actief. Zij komen voornamelijk uit het armere oosten van het land en worden aangetrokken door de – naar Cubaanse normen – aantrekkelijke lonen. Naast hun loon dat in de nationale peso uitbetaald wordt, ontvangen zij ook een extra premie die tussen de 160 en 200 CUC ligt (1 CUC is ongeveer 1 dollar).

Zijn stelling sluit naadloos aan bij de vraag die de fos-medewerkers in de regio al langer bezighoudt. In Nicaragua, El Salvador en Honduras steunt fos organisaties die ervoor ijveren dat de armere bevolking toegang

krijgt tot de gezondheidsdiensten. Hoe slaagt Cuba erin om, ondanks de economische blokkade door de Verenigde Staten, al zijn burgers gratis gezondheidszorg en gratis onderwijs aan te bieden? En hoe slaagt Cuba er bovendien in om meer dan 30.000 artsen en verplegend personeel in te zetten in andere landen, voornamelijk in Latijns-Amerika?

Noodzaak

De laatste jaren is de noodzaak om de Cubaanse economie serieus op te krikken sterk gegroeid. Naast de blokkade door de Verenigde Staten, lijdt het land onder de huidige economische crisis en in 2008 richtten drie orkanen grote schade aan. Het weg- vallen van de samenwerking met het

>>

Werf toeristisch complex in Varadero

Efficiëntie en productiviteit

Op twee jaar tijd meer dan 100.000 nieuwe boeren

voormalige Oostblok heeft de nationale economie volledig in elkaar doen storten. Fabrieken hadden geen grondstoffen meer en de landbouwgronden bleven onbewerkt achter. Sinds het begin van het nieuwe millennium begon de economie zich te herstellen, maar deze evolutie werd eind 2008 afgebroken. De orkanen richtten niet enkel materiele schade aan, de gevolgen lieten zich ook op economisch vlak voelen. 20 procent van het nationaal inkomen ging verloren. De heropbouw en de extra invoer van levensmiddelen kostten handenvol geld. De prijs van nikkel, de belangrijkste grondstof die Cuba uitvoert, daalde bovendien met de helft. De gevolgen van de economische wereldcrisis laten zich ook in Cuba voelen. Zo brengt de toeristische sector 10 procent minder op en sturen de uitgeweken Cubanen minder geld op naar hun families aan het thuisfront.

Cuba moet dus produceren! Felipe Perez leidt me rond in de provincie Pinar del Río. Fier toont hij me de heropbouw van de landbouwcoöperatieven die zwaar hebben geleden onder de orkanen. Felipe begeleidt voor de Nationale Vereniging van Kleine Boeren (ANAP) de zogenaamde nieuwe boeren. "De nieuwe boeren zijn de personen die gebruik hebben gemaakt van de braakliggende landbouwgronden die de overheid gratis ter beschikking stelt. Op minder dan twee jaar tijd hebben meer dan 100.000 Cubanen grond gekregen om te bewerken. Als boerenorganisatie steunen wij hen met zaai-goed, meststoffen en opleidingen". Er moet iets veranderen in de landbouwsector. Cuba voert ruim 80 procent van het voedsel in tegen een kostprijs van jaarlijks anderhalf miljard dollar terwijl 50 procent van de Cubaanse landbouwgrond er onontgonnen bijligt!

Leven zonder te werken

Productieverhoging is ook in de industrie het ordewoord geworden. Santa Moreno, verantwoordelijke voor de internationale projecten van de Vakbond van de Lichte Industrie (SNTIL), begeleidt me tijdens een bezoek aan het bedrijf Suchel Lever dat cosmetische producten in Jovellanes produceert. Aan de ingang van het bedrijf valt mijn oog op een uitgebreid citaat van Fidel Castro. Al in 1986 verklaarde hij: "De socialistische staat kan niet geven wat hij niet heeft". Alle problemen die nu met het nieuwe pakket maatregelen worden aangepakt, werden toen al op een rijtje gezet.

De tijd is voorbij dat de staat van wieg tot graf voor haar burgers zorgde.

Zo hebben de lonen in Cuba elke band met de waarde van de geproduceerde goederen verloren. Bovendien zijn de lonen veel te laag om in het levensonderhoud te voorzien. Dat werd tot nu toe grotendeels gecompenseerd door de vele gratis diensten en de gesubsidieerde voedselprijzen, maar ook dit systeem is onhoudbaar. Of zoals Raúl Castro het zegt: "We moeten voor eens en altijd de idee schrappen dat Cuba het enige land in de wereld is waar je kan leven zonder te werken". Daarom denkt de overheid er aan om de prijssubsidies op levensmiddelen en andere sociale diensten waarvan heel de bevolking vandaag geniet, in de toekomst te vervangen door een systeem van sociale voordelen voor die bevolkingsgroepen die het echt nodig hebben, zoals ouderen, zieken en andersvaliden. De overige Cubanen zullen werken voor een loon dat hen moet

toestaan hun levensstandaard te verhogen.

Als toepassing van deze nieuwe arbeidsfilosofie experimenteren verschillende bedrijven met het afschaffen van de bedrijfsrestaurants. Vroeger kregen de werknemers er elke dag een warme maaltijd tegen de prijs van iets meer dan 1 peso (ter vergelijking: hun loon is ongeveer 350 à 400 peso per maand). In plaats daarvan krijgen ze nu 15 peso extra per gewerkte dag en kunnen ze hun eten zelf meebrengen of op straat kopen. "In alle bedrijven worden ook nieuwe loonsystemen ingevoerd", vervolgt Santa haar uitleg tijdens de rondleiding. "Werknemers die in de productie werken, kunnen hun inkomen gevoelig optrekken naarmate ze meer produceren. De bedrijven moeten efficiënter en productiever gaan werken". Alle bedrijven moeten ook een plan uitwerken om meer mensen - het streefdoel is 80 procent van het totale personeel - in de productieafdelingen tewerk te stellen. Op dit ogenblik zijn te veel mensen in de administratie- en bewakingsdiensten tewerkgesteld. Santa maakt zich sterk dat deze heroriënteringen geen ontslagen zullen veroorzaken, want het bedrijf zit nog lang niet aan zijn productieplafond.

Heroriëntering

Dit is echter niet de algemene regel. Half september richtte de vakbondscentrale CTC zich tot alle werknemers in Cuba met de mededeling dat tegen eind maart 2011 500.000 werknemers zullen moeten overstappen naar niet-overheidsinitiatieven. Dit betekent dat de Cubaanse overheid niet langer de ambitie heeft om alle economische activiteiten onder haar vleugels te houden, maar zich zal beperken tot de belangrijkste strategische en sociale sectoren zoals landbouw, industrie, onderwijs,

Confectieatelier voor andersvaliden

Het wordt voor de Cubanen eenvoudiger om te werken buiten de overheidsinitiatieven

© Reporters

gezondheid en bouw. Alle overheidsbedrijven worden de komende maanden doorgelicht waarbij het aantal essentiële functies in kaart gebracht wordt. De vakbonden zullen erop toezien dat deze functies gaan naar de werknemers die bewezen hebben de meeste ervaring en bekwaamheid te hebben. Wie uit de boot valt, zal door een lokaal tewerkstel-

“De socialistische staat kan niet geven wat hij niet heeft.”

lingsbureau in eerste instantie geherorienteerd worden naar een nieuwe job. Indien die niet meteen voorhanden is, blijft de optie van de niet-overheidsinitiatieven open.

Om het aanbod aan nieuwe jobs in de niet-overheidssector te verhogen, maakt de overheid een groot aantal lokale diensten vrij voor privé-initiatief. Hoe dit precies gaat verlopen, is tot nog toe niet helemaal duidelijk. Voorlopig werd enkel een lijst gepubliceerd van ruim 170 beroepen die hiervoor in aanmerking komen zoals restaurants, kapperszaken, onderhoud en herstellingen, lokaal transport of kleine landbouwproducenten.

Er bestaat nog veel onduidelijkheid. Dit bleek onder meer bij de verkenning van een nieuw initiatief. In de rand van Havana krijgen een aantal mensen de kans om op kleine schaal eieren te produceren voor verkoop. De Organisatie van Veeboeren (ACPA) staat in voor de technische ondersteuning, maar geeft toe dat zij nog geen zicht hebben op waar en hoe de eieren aan de man moeten gebracht worden. Ook de overheid beseft dat heel deze hervormingsbe-

weging de nodige tijd zal vergen en zal daarom de weg van de geleidelijkheid bewandelen en elke stap grondig evalueren vooraleer verder te gaan.

En de burger? Tijdens ons bezoek viel op dat de economische veranderingen de mensen alleszins bezig hielden. Sommigen volgen vol vertrouwen de evoluties: “De vakbond en de partij hebben altijd al goed voor ons gezorgd en zullen dit ook nu weer doen”. Anderen zijn toch iets ongeruster en merken op dat de overheid meer en meer de eigen

verantwoordelijkheid van elke burger beklemtoont, bijvoorbeeld om een nieuwe job te vinden.

Hoe het ook zal evolueren, het is duidelijk dat de tijd voorbij is dat de overheid iedereen een job verschafte en dat de tijd voorbij is dat de staat van wieg tot graf integraal voor haar burgers zorgde.

Wim Leysens
regioverantwoordelijke
Midden-Amerika

EDDY VAN LANCKER, FEDERAAL SECRETARIS ABVV, OVER DE VERANDERINGEN IN CUBA

Onze eerste reactie over de afdankingen is misschien: ‘dit is niet syndicaal’. In het vroegere systeem ging men allerlei jobs creëren. Maar in de realiteit hebben heel wat mensen meer dan één job nodig om een deftig inkomen te hebben. Dus in die zin is het syndicaal aanvaardbaar, indien men gaat afdanken om dan duurzame jobs met een degelijk loon over te houden. Die afgedankte jobs kunnen dan omgezet worden naar andere duurzame jobs. De heroriëntering van werknemers zal niet gemakkelijk zijn.

Een heel belangrijk verschil met ons hier is dat de Cubaanse bedrijven een collectieve winst creëren. Als in een bedrijf in het Westen de productiviteit omhoog gaat, dan gaat de winst voor een stuk naar de werknemer en de rest gaat naar het bedrijf of de eigenaar van het bedrijf. In Cuba gaat een stuk naar de werknemer en de rest gaat naar de staat, want de overheid moet voorzien in de basisbehoeften van zijn bevolking. In die context lijkt het mij logisch dat de bedrijven rendabeler moeten gemaakt worden.

We moeten de Cubanen sowieso blijven steunen. Want ook wij hebben er belang bij dat hun systeem, dat gebaseerd is op collectiviteit en solidariteit, blijft bestaan. Het gaat dan meer om een ideologisch belang. Wij moeten het sociaal-economisch model van Cuba beschouwen als bewijs dat een alternatief model mogelijk is. Ondanks enkele onvolkomenheden in het systeem, moeten wij hun collectief model als inspiratiebron blijven gebruiken.

Lees het volledige interview op onze website
www.fos-socsol.be

**MANUEL RÍOS
MEDINA**

Cuba blijft een rood land

“Cuba actualiseert haar economisch model om haar socialisme sterker te maken,” zegt Manuel Ríos Medina, de Algemeen Secretaris van de Nationale Vakbond van Textiel en Lichte Industrie (SNTIL). Wij vroegen hem wat dit proces voor de vakbonden inhoudt.

Het is een proces van reorganisatie van de arbeidskrachten. In de sector van de lichte industrie betekent dit het heroriënteren van ongeveer 7.000 werkkrachten (op een totaal van 65.000 leden) van administratieve functies naar arbeidsplaatsen die rechtstreeks aan de productie gebonden zijn.

Hoe gaat dit in zijn werk?

We hebben juist de eerste voorbereidende stap afgerond. Tijdens algemene vergaderingen met de arbeiders bediscussieerden we de toespraak van Raúl Castro Ruz over de hervormingen. Dit deden we om het thema aan te snijden en erover na te denken. Natuurlijk kwam de reorganisatie van de arbeidskrachten het meest ter sprake. Hoe je het ook bekijkt, het heeft een directe impact op de arbeiders.

Nu moeten de administratieve directies van de bedrijven een nieuw arbeidersbestand voorstellen met het oog op meer efficiëntie. Dit bestand moet met de vakbonden, die hier een sleutelrol spelen, besproken worden. Vóór het door de regering wordt goedgekeurd, moeten de syndicale organisaties hun criteria en opinie geven. Men zegt in het buitenland

dat er in Cuba geen democratie is, dat wij arbeiders nergens recht op hebben. Wel, dit proces is een ontegensprekelijk voorbeeld van wat socialisme is.

Het invullen van de nieuwe arbeidsbestanden zal ook een transparant proces

Het Cubaans socialisme zet de mens centraal

zijn. In elk bedrijf zal een comité van experts voorstellen wie op post blijft en wie het meest geschikt is voor het uitvoeren van de productieactiviteiten. Dit comité is samengesteld uit vertegenwoordigers van de bedrijfsadministratie, de vakbond en arbeiders die in de algemene vergadering verkozen werden. Bij de beoordeling van geschiktheid, maakt het niet uit of je man of vrouw, wit of zwart, jong of oud bent. Het gaat om de bewezen geschiktheid aan de hand van de resultaten op de arbeidsplaats.

En wat met de overige arbeiders?

Er bestaat een versoepeling van het werk via privé-initiatieven. Nu zijn er in Cuba al meer dan 100.000 arbeiders die voor ei-

gen rekening werken en het zullen er in de nabije toekomst veel meer worden, denk ik. Hier zal onze vakbond een centrale rol spelen, omdat vele van deze arbeiders producten aanmaken die in onze sector thuishoren. Andere werknemers zullen terecht kunnen in nieuwe productiecentra zoals coöperatieven of werkplaatsen verhuurd door de staat.

Wint het kapitalisme van het socialisme?

Nee, want het is geen lichte versie van het kapitalisme, noch van de toepassing van een neoliberal beleid. Arbeiders blijven de eigenaars van de belangrijkste productiemiddelen. Het privé-bezit van productiemiddelen heeft altijd bestaan in Cuba. Bovendien werd en zal niemand aan zijn lot overgelaten worden. De socialistische staat zal voor hen die echt niet in de mogelijkheid zijn te werken zorgen dat ze een waardig leven kunnen leiden. Hier verandert de aanpak: de staat zal niet meer de producten subsidiëren, maar wel de personen. Het socialisme is in volle ontwikkeling, maar de mens blijft het belangrijkste.

Yves Van Gijsel
fos-medewerker Cuba

in beweging

Ecuadoranen op bezoek

De voorbije twee maanden werden we met bezoek uit Ecuador vereerd. Juan Carlos Jacome, vakbondsafgevaardigde van **fos**-partner FENACLE en Maria Quishpe, nationaal coördinator van de vrouwenbeweging Mujeres por la Vida ruilden hun warme thuis-haven een week in voor het frisse België. Hun bezoek bestond uit een opeenvolging van hartverwarmde ontmoetingen met **fos**-sympathisanten.

Te gast op de dag van de internationale solidariteit in Kortrijk

Ontmoeting met parlementsvoorzitter Flahaut

Een dag in Sint-Truiden georganiseerd door Steven Duchateau

Meedoen aan een vakbondsactie in Oostende

Een boeiend verhaal over Ecuador

Ontmoeting met fos-Kapellen en Schepen Sabine Van Dooren

Lunch met Jef Baeck, voorzitter van FSMB

De vrouwenwandeling in Leuven

WERKNEMERS ZIJN GEEN GEREEDSCHAP!

Met een bezoek aan het VBO en het Parlement sloot **fos** samen met de vakbonden en de andere ngo's de campagne Waardig Werk af. Twee jaar lang voerden we campagne onder de slogan 'Werknemers zijn geen gereedschap'. Dit zijn slechts enkele resultaten:

De Coalitie Waardig Werk verzamelde de afgelopen twee jaar niet minder dan 167.269 handtekeningen voor Waardig Werk!

Tientallen 'gedragcodes' mét aandacht voor Waardig Werk wereldwijd afgesloten; verschillende cao's en sectorale akkoorden waar het thema werd in opgenomen.

Verder waren er ook heel wat petitie-acties op festivalweides en bedrijventerreinen, vormingen over wereldwijde arbeidsrechten, en nog zoveel meer.

Op 16 juli 2009 keurde het Parlement een Resolutie over Waardig Werk goed. De volksvertegenwoordigers eisen van de regering dat ze werk maakt van sterkere normen en bindende regelgeving op het gebied van arbeid.

België toont zich een voortrekker voor een wereldwijde financiële transactietaks. Kijk maar naar het sterke pleidooi dat ze hiervoor voerden op de MDG conferentie in New York.

Zes partijen namen Waardig Werk en het wereldwijd respect voor arbeidsrechten op in hun partijprogramma bij de verkiezingen van juni 2010.

Daarnaast zetten ook tal van internationale zwaargewichten hun handtekening onder de 'Call to Action' voor Waardig Werk.

Ook nu de campagne afgelopen is blijven we met onze partners in Noord en Zuid hameren op waardig werk wereldwijd.

in beweging

KUNST!G

Vrije Tijd & Gezondheid (een organisatie van de Federatie van Socialistische Mutualiteiten in Brabant) wil mensen bij elkaar brengen die op een niet-professionele manier bezig zijn met kunst. Daarom vroegen ze aan amateur-kunstenaars om vier kunstwerken in te leveren die in maart tentoon gesteld en per opbod verkocht zullen worden.

Maar daar blijft het niet bij! Omdat FSMB een speciale band heeft met **fos**-partner Foro Urbano in Ecuador, gaat de opbrengst van een van de vier werken integraal naar de projecten van **fos** in Ecuador. Reden te meer dus om tussen **zaterdag 12 en zondag 20 maart 2011** naar de tentoonstelling in het **Cultuurcentrum Begijnhof in Diest** af te zakken en een bod te plaatsen!

© Paurian

Foto's © SLA

5600 euro voor Pakistan

De overstromingen in Pakistan deze zomer veroorzaakten een noodsituatie voor 15 tot 20 miljoen mensen. Daarom lanceerde **fos** een oproep om de slachtoffers te helpen. Dit kwam niet in dovemansoren terecht! Er werd ruim 5600 euro ingezameld. Veruit de grootste donatie kwam van Curieus West-Vlaanderen. Daar organiseerden Nathalie Dhondt en Luc Maddelein een grootse verkoop van Dikmuidse pannenkoeken ten voordele van Pakistan. Er werden onder andere pannenkoeken verkocht aan het personeel van ABVV, Bond Moyson, curieus en sp.a en aan militanten op bijeenkomsten zoals de quiz 'De slimste sos' en het debat over de toekomst van het socialisme. En met succes: de acties brachten maar liefst 2149 euro op!

Al het ingezamelde geld gaat rechtstreeks naar onze bevriende Zwitserse organisatie Swiss Labour Assistance (SLA). SLA verdeelt in twee districten in de Khyber Pastoonkhaw provincie noodhulpgoederen zoals tijdelijk onderdak, werktuigen en materiaal om de huizen en dorpen die bedekt zijn met modder en stenen vrij te maken. Er werden intussen al meer dan 2000 gereedschapskisten verdeeld. Ook voorziet SLA de getroffen gezinnen van zeildoeken om hun bezittingen tegen verdere regen te beschermen. Momenteel is SLA 800 tijdelijke onderkomens met sanitaire voorzieningen aan het bouwen om de winter te overbruggen.

Deze maand begon SLA daarnaast met de verdeling van beddengoed, keukengerij en werktuigen in de Punjab provincie. Begin volgend jaar plant SLA twee lange termijnprojecten. Het ene project in Khyber Pastoonkhaw moet ervoor zorgen dat de bevolking terug in staat zal zijn om hun landbouwactiviteiten te hervatten en in hun levensonderhoud te voorzien. Ten tweede zullen er in de zwaarst getroffen regio's in Punjab permanente eenkamerwoningen gebouwd worden.

SLA werkt in Pakistan samen met Solidar, een ngo-netwerk, waar **fos** ook toe behoort. Om de humanitaire hulp zo effectief en efficiënt mogelijk aan te wenden, stemt SLA zijn activiteiten af op die van de andere organisaties en de VN in Pakistan.

GEVANGENIS GAZA

Veroordeeld tot werkloosheid

Weinigen hadden voorzien dat Hamas ruim drie jaar geleden de verkiezingen in Gaza zou winnen. Net zoals niemand verwachtte dat de Israëlische blokkade van het gebied die volgde op deze overwinning zo lang zou aanhouden. Al sinds 2007 zijn de grenzen van de Gazastrook hermetisch afgesloten en ontnemt Israël de vrijheid van een volledige bevolking.

Sinds de blokkade - die het onmogelijk maakt om grondstoffen in te voeren en producten uit te voeren - ging 95 procent van de private sector in de Gazastrook failliet. Voornamelijk de landbouw, de bouw en industrie hebben zwaar te lijden onder het gebrek aan grondstoffen. Het Palestijnse Handelscentrum (PALTRADE) berekenen dat door deze faillissementen 60 procent van de jobs in de Gazastrook verdwenen. De werkloosheid in Gaza wordt momenteel door de Internationale Arbeidsorganisatie geschat op een kleine 40 procent en treft jongeren tussen 15 en 25 jaar het hardst. Meer dan de helft van de jongeren in de Gazastrook zijn werkloos.

Door een gebrek aan formele economische groei als gevolg van de blokkade, ziet fos-partner Democracy and

Workers Rights Centre (DWRC) nieuwe jobs opduiken. Al deze jobs hebben dezelfde eigenschappen: ze zijn fysiek zwaar en extreem gevaarlijk. Een voorbeeld van een nieuwe job is het recyclen van brokstukken na

Meer dan de helft van de jongeren zijn werkloos

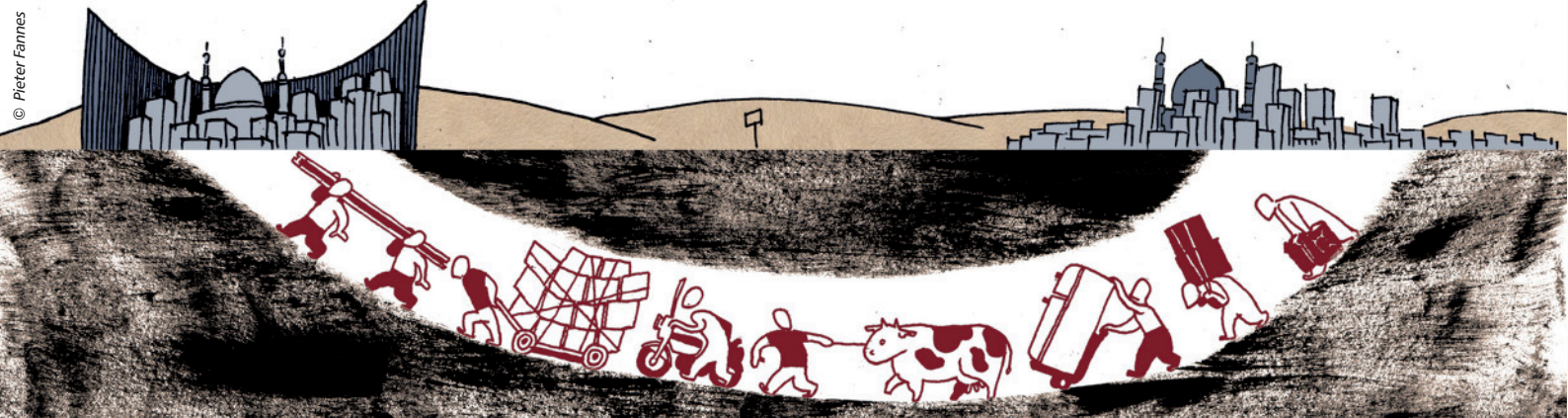
de militaire aanvallen aan de grens of de zogenaamde "no-go"-zones nabij de muur. Volgens getuigenissen van DWRC in Gaza worden meer en meer kinderen tewerkgesteld. Zo is er het voorbeeld van de elfjarige Raed die voor 70 Shekels (14 euro) per week in een garage werkt om auto's te herstellen. Moussa, 13 jaar, werkt als voden-

man. Hij verzamelt plastic, koper of aluminiumafval en herbruikbare bakstenen langs de muur. Hij wordt per kilo betaald en komt zo per dag aan 5 tot 8 Shekels (1 tot 1,5 euro).

Tunnels

Als antwoord op de blokkade worden er tunnels tot in Egypte gegraven om producten binnen Gaza te smokkelen. Het graven en onderhoud van deze naar schatting meer dan 1.000 tunnels voorzien ongeveer 70.000 arbeiders van werk. Van arbeidsrechten is geen sprake en ook hier is kinderarbeid niet uitzonderlijk. Door de komst van de tunnels steeg de jaarlijkse handel tussen Gaza en Egypte van 30 naar 670 miljoen dollar. Hier tegenover staat een daling van de handel tussen Israël en Gaza van 1,2 miljard naar 200 miljoen dollar per jaar.

>>

Naar schatting 1000 tunnels tussen Gaza en Egypte voorzien ongeveer 70.000 arbeiders van werk

Na de internationale afkeuring van de aanval van het Israëlische leger op zes schepen met hulpgoederen voor Gaza eind mei, versoepelde Israël de blokkade. Sindsdien is het eenvoudiger geworden om via andere wegen dan de tunnels de winkels in Gaza te bevoorraden met (verse) producten. Alleen zien vele arbeiders en hun families al dat fruit, eten en kledij wel, maar kunnen ze deze niet kopen omdat hun inkomen weggefallen is.

Extreme armoede

De bevolking in Gazastrook leeft al decennia in extreme armoede en er is voorlopig geen vooruitzicht op economische verbetering. Ironisch genoeg is het leven in Gaza harder voor de lokale inwoners dan voor de vluchtelingen, omdat deze laatste voedselpakketten, onderwijs en ziekteverzorging ontvangen van UNWRA, de hulporganisatie

voor Palestijnse vluchtelingen van de Verenigde Naties.

Ook psychologisch valt het leven de inwoners van Gaza zwaar. Niemand heeft zekerheid wat de volgende dag of zelfs minuut zal brengen. Bovenop de armoede zijn er de levensbedrei-

De inwoners van Gaza willen werk, geen hulp

gingen, zowel van buiten (Israëlische bombardementen) als binnen Gaza (vanwege de tweestrijd tussen Hamas en Fatah militie).

De inzet van de Europese en internationale gemeenschap mag zich om deze redenen niet beperken tot voed-

selhulp. De Israëlische blokkade van Gaza is een collectieve bestraffing van de burgerbevolking en illegaal volgens het internationaal recht. Anderhalf miljoen Palestijnen zijn voor het vierde jaar op rij veroordeeld tot een nagenoeg volledig isolement. DWRC wil een stem geven aan de Palestijnse arbeiders in de Gazastrook. Zij willen geen hulp maar werk.

Een waardig inkomen verwerven en op die manier je gezin een waardig leven bieden, is een basisrecht. De volledige internationale gemeenschap is verantwoordelijk voor het waarborgen van dit recht, ook als het gaat om de inwoners van Gaza.

Tim Roosen
Diensthooft Zuiddienst

CUBA

Mojito

Ingrediënten [per glas]

½ limoen
1 volle eetlepel rietsuiker
10 blaadjes munt
5cl Cubaanse* witte rum
scheutje spuitwater
veel grof gemalen ijs

* De rum van het merk Bacardi is geen Cubaanse rum, hoewel Bacardi via hun reclamecampagnes deze indruk probeert te wekken. Erger nog, Bacardi probeerde eind de jaren negentig via hun lobbyisten in Washington het embargo van de VS tegen Cuba te versterken. De rum Varadero, die te koop is in de Oxfam Wereldwinkels, is wel Cubaans en de fairtrade premie van de aankoop van deze rum gaat naar producentenprojecten van de boerenorganisatie ANAP.

Bereiding

Snij de limoen in partjes → Doe de partjes limoen, de suiker en de muntblaadjes samen in een groot glas → Prak alles met een vork of stamper zodat de smaken goed vrijkomen → Laat ongeveer 10 minuten staan → Voeg de rum toe → Leng het geheel aan met een scheutje spuitwater → Vul het glas tot de rand met grof gemalen ijs → Werk af met enkele blaadjes munt, twee rietjes en een roerstaafje.

Dit recept werd ons bezorgd door Sophie Drèze, fos medewerker Noorddienst.

Wil jij ook je favoriete recept in deze rubriek bekendmaken?
Stuur het dan naar lisa.develtere@fos-socsol.be

Onze werking in het Zuiden en in Vlaanderen is enkel mogelijk door de inzet van heel wat mensen voor en achter de schermen.

Spots op

JONNY LAMPENS

WOONPLAATS: Geraardsbergen
BEROEP: Eind juli gepensioneerd. Hiervoor werkzaam bij curieus Oost-Vlaanderen.

BIJ fos: Coördinator van fos-Geraardsbergen

WAT HOUDT DAT IN? In Geraardsbergen zijn we sinds 1972 bezig met een werking rond de derdewereldproblematiek. In de eerste plaats om de plaatselijke bevolking bewust te maken van de noden in het Zuiden. Er werden tal van acties opgezet, activiteiten georganiseerd en als socialistisch militant coördineer ik de standpunten van de socialistische beweging in het overlegorgaan van de Stad Geraardsbergen. In het begin via de Jeugdraad en later via de Stedelijke Adviesraad "Noord-Zuid-Koepel".

HOE BEN JE ERMEE BEGONNEN? Reeds van de jongerenbeweging was ik geïnteresseerd in de Noord-Zuidproblematiek. Het begon met de actie "Basil-Export" toen we verschillende acties op touw hebben gezet met het Jeugdhuis in Geraardsbergen. Later werkte ik verschillende jaren mee aan de bouwkampen van De Bouworde in Tunesië. Ik was een van de oprichters van een Wereldwinkel in Geraardsbergen en bleef zo de Noord-Zuidwerking van nabij volgen. Een tiental jaren geleden zijn we begonnen met een fos-kern in Geraardsbergen waarvan ik de activiteiten coördineer zoals debatavonden, tentoonstellingen of acties op markten.

WAAROM VINDT JE HET BELANGRIJK OM DIT TE DOEN? Het is belangrijk dat de Noord-Zuidproblematiek voortdurend onder de aandacht wordt gebracht van de lokale bevolking. Informatie verstrekken over de activiteiten van fos is daarbij zeer belangrijk. Dat doen we door de organisatie van activiteiten en acties. Door de deelname aan de Stedelijke Noord-Zuid-koepel brengen we niet alleen de problematiek onder de aandacht, maar kunnen we ook de resultaten bekendmaken onder de aandacht, maar kunnen we ook de resultaten bekendmaken van de acties van fos in het Zuiden rond onder andere waardig werk, gezondheidszorg en vrouwenrechten. De solidariteit tussen Noord en Zuid komt uiteindelijk iedereen ten goede.

Bestel nu je fos-wenskaarten!

Stuur je feestelijke wensen voor het nieuwe jaar met de wenskaarten van fos! Een pakje van 4 wenskaarten met omslagen kost 5 euro (exclusief verzendingskosten). Een prima idee voor je eindejaarswensen. En tegelijk steun je onze partners in het Zuiden! Ook grote bestellingen zijn welkom.

Bestellen kan via 02 552 03 00 of info@fos-socsol.be

Fiscale aftrekbaarheid giften

Al enkele jaren zijn alle giften vanaf 30 euro per jaar fiscaal aftrekbaar. Ook voor giften in het jaar 2010 blijft dit zo. Momenteel is er sprake van dat dit bedrag zal opgetrokken worden tot 40 euro per jaar.

Het is echter bij het ter perse gaan van dit nummer, nog niet duidelijk of de stijging in 2011 of pas in 2012 zal plaatsvinden.

Voor de laatste actuele informatie hieromtrent verwijzen we u graag naar onze website www.fos-socsol.be. U kan ons ook altijd bereiken op 02 552 03 00 of info@fos-socsol.be.

**20%
korting**

Speciaal aanbod voor fos

Jaarabonnement **MO** voor slechts € 27 (i.p.v. € 33)

Bestellen? Stuur een mailtje naar
promotie@mo.be of bel 02 536 19 77.

UW MAANDELIJKS MONDIAAL MAGAZINE.

www.MO.be